

1r Ίωάννου Μορεζήνου, άμαρτωλοῦ ἱερέως, ἐγκώμια τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐκ πάσης τῆς ἀγίας Γραφῆς συλλεχθέντα, ἔχοντα ὑπόθεσιν ἢ θεμέλιον τὸ ρητὸν τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος τὸ κείμενον παρὰ τῷ Ἄσματι τῶν Ἀσμάτων τὸ «Ἴδου ἡ κλίνη τοῦ Σολομῶντος, ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν υἰῶν Ἰσραήλ· πάντες κατέχοντες ρομφαίαν, δεδιδασμένοι πόλεμον».

1 Πρόλογος
{Τῆς ἀληθινῆς ζωῆς τὴν πρόξενον, τῆς σωτηρίας τὴν αἰτίαν, τὴν ρίζαν τῆς χαρᾶς, τῆς ἀγαλλιᾶσεως τὸ πλήρωμα, τὴν σκάλαν τοῦ οὐρανοῦ, τὴν πύλην τῆς Παραδείσου, τῶν προπατόρων τὸ καύχημα, τῶν πατριαρχῶν τὸ σεμνολόγημα, τῶν προφητῶν τὸ διήγημα, τῶν δικαίων τὴν εὐφροσύνην, τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν μεσίτριαν, τῶν ἀποστόλων τὸ κήρυγμα,} τῶν διδασκάλων τὴν ὑπόθεσιν, τοῦ κόσμου τὴν βοήθειαν, τὴν καταφυγὴν τῶν χριστιανῶν, τὴν μητέρα καὶ παρθένον Θεοτόκον, τὴν εὐλογημένην Μαρία, ἐπικαλοῦμαι εἰς βοήθειαν τῆς παρουσίας μου πραγματείας, ἵνα δυνηθῶ διὰ τοῦ λόγου τῆς νὰ πληρώσω τὸ χρέος μου διηγώντας τὰ

1v ἐδικά τῆς ἐγκώμια, / ἐπειδὴ ἄλλην ἀμοιβὴν δὲν δύνομαι νὰ κάμω τῆς χάριτός τῆς εἰς ὅσον ἐγνώρισα καὶ γνωρίζω ἀπὸ λόγου τῆς, καὶ μάλιστα εἰς τὸν καιρὸν ἀπὸ ἔκαιγεν τὴν πατρίδα μου, τὴν περίφημον Κρήτην, τὸ λυπητερὸν πῦρ τοῦ θανατικοῦ, τὸ ὅποῖον ὅλα τὰ ὀσπίτια τὰ ἐμαύρισε καὶ ὀλωνῶν τὲς καρδίαις ἔκαυσε. Τότε αὐτὴν τὴν Κυρίαν μου ἐπικαλούμην καί, καθὼς μοῦ ἔταξεν ἐν ὁράματι τὸ «μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί μου», οὕτως καὶ ἔγινεν, καὶ ὄχι μόνον εἰς ἐμένα τὸν ἀμαρτωλὸν τῆς λάτρην, ἀλλὰ εἰς ὅλους ὅσους τὴν ἐζήτουν βοηθὸν ἐξ ὅλης καρδίας. Τότε ἐκινήθηκα νὰ κάμω τὸ παρὸν βιβλίον, τοῦ ὁποῖου ὄνομα δίδω νὰ κράζεται «Κλίνη», ἐπειδὴ ὅλη του ἡ ὑπόθεσις εἶναι τὸ ρητὸν ἀπὸ λέγει ὁ Σολομῶν ὁ προφήτης εἰς τὸ βιβλίον τὸ ὀνομαζόμενον «Ἄσμα Ἀσμάτων», τὸ ὁποῖον ἐπροετέθη εἰς τὴν ἀρχήν.

Λοιπὸν παρακαλῶ πᾶσα τινὰ ἀπὸ τοῦ λάβει εἰς τὰς χεῖρας του, ἂν εἶναι φίλος τῆς Παρθένου Μαρίας, νὰ τῆς εἰπεῖ τὸν ἀρχαγγελικὸν ἀσπασμὸν μὲ ὅσιν εὐλάβειαν δύνεται καὶ τότε νὰ κινήσει τὴν ἀνάγνωσιν, ὁδία νὰ τότε χαριτώσει ἡ δεδοξασμένη

2r/2

Παρθένος νὰ ἀποδεκτεῖ ὁ νοῦς του μὲ πίστη τὰ μεγάλα τῆς θαυμάσια, τὰ ὅποια εὐρήκαμε εἰς πολλὰ βιβλία ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἱστορικὰ καὶ ἐπεξεύσαμεν τα ὁδία νὰ τὰ γρικᾶ πᾶσα ἕνας· καὶ ὅποιος τὰ γρικήσει μὲ πίστιν, ἀληθινὰ θέλει ἀγιάσει τὴν ψυχὴν του, πληθαίνον / τὰς του / {ἢ ἀνάγνωσις τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐλάβειαν εἰς τὴν κεχαριτωμένην Δέσποινα.

Ζητῶ ἀκόμη συγχώριον ἀπὸ πᾶσα ἕναν ἀποῦ ἐσπούδαξε τὴν ἁγίαν Γραφὴν καὶ εἶδε τὰ μεγαλεῖα τῆς Κυρίας, νὰ μὴν λογιᾶσαι πὼς ὁδία νὰ ἀποκτήσω ὄνομα ἐπαράδειρα εἰς τοῦτο, διότις αὐτὴν ἡ Κυρία τοῦ κόσμου γνωρίζει πὼς δὲν εἶναι τοῦτος ὁ σκοπὸς μου μόνον εἶναι νὰ πληρώσω τὸ χρέος μου γράφοντας ὅ,τι εἶδα καὶ ὅ,τι δύνομαι εἰς ἐγκώμιον ἐδικὸν τῆς. Καὶ δέομαι τῆς χάριτός τῆς νὰ δεκτεῖ τὴν καλὴν μου ὄρεξιν, καὶ ἂ δὲν φτάνω νὰ εἰπῶ ὅσα τῆς πρέπουσι δὲν εἶναι θαυμαστόν, διότις οὐδὲ οἱ ἄγγελοι δύνονται νὰ τὴν ἐγκωμιάσουν ὅσον τῆς ἐγγίζει, πλὴν δὲ καὶ αὐτῆνοι κάνουνσι τὸ δυνατόν, καὶ ἐτοῦτον κάμνοντας καὶ ἐγὼ μὴν ἔχω καταδίκη, διὰ τοῦ λόγου τῆς.}

Ελένη Κακουλίδη-Πάνου & Ελένη Καραντζόλα & Μαρία Χαλβατζιδάκη (επιμ.), *Ιωάννης Μορεζήνος, Κλίνη Σολομώντος. Ιστορίες θαυμάτων της Παναγίας [1599]*, Εταιρία Κρητικών Ιστορικών Μελετών, Ηράκλειο 2007.